

tiet. Der er ikke der nogen Uoverensstemmelse om, at vor Hærmagt ikke alene er en Nødvendighed for os, men at den er et Gode for Landet" — altsaa, der kan ikke tænkes nogen skarpere Modsetning end dette: „Skade og Fare“ efter den ene Udtalelse og „Gode“ efter den anden —, „og at vi skulle pleje det med hele den Omsorg, som vi vie enhver Statsinstitution.“ Og den Udtalelse overfor Vælgerne, som den højtærede Minister udtrykkelig henviste til, blev senere hen af det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) citeret her i Salen efter „Kalundborg Dagblad“, et Blad, der er enigt med den højtærede Minister og har støttet hans Valg, og den højtærede Minister protesterede aldeles ikke mod Referatets Rigtighed. Denne Udtalelse er gengiven saaledes: „Jeg tror ikke, at et Folk kan bestaa, uden at det lærer at slaa fra sig. Vi maa have vort Forsvar saaledes, at vi ere en væbnet Stat, som maaske i 9 af 10 Tilfælde kan tage Stødet af og afværge en Fredskrænkelse.“ Nu vil jeg sige, at en saa chauvinistisk Opfattelse af vort Forsvarsvæsens Styrke, og hvad der kan kræves af det, har jeg i alt Fald aldrig udtalt eller bekendt mig til, og det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sikkerligt heller ikke (*N. P. Jensen* [Københavns 3die Valgkreds]: Jeg heller ikke!), og det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds siger nu, at han heller ikke gør det. Vi vide meget vel, at det er alt for meget at forlange af vort Militærvæsen, at det skulde kunne det. Vi andre have stillet Opgaven meget, meget beskednere; vi af Venstre jo væsentlig saaledes, at vi skulde blive i Stand til at opfylde de Forpligtelser, som Folketretten paalægger os med Hensyn til at hævde vor Neutralitet.

Men saa har Forsvarsministeren jo nu for ganske nylig bebudet, at han, hvis hans Parti maatte blive tilstrækkeligt styrket ved næste Valg, vil forelægge Forslag til Revision af de militære Love. Og da der nu her udtrykkelig henpeges paa, hvad man vil gøre, hvis deres Parti bliver tilstrækkelig stærkt dertil, er det et fuldkommen berettiget Krav hos Vælgerne og hos alle i dette Land, skulde jeg mene, at faa at vide, hvad det er for Forslag, man vilde fremsætte til Revision af de nugældende militære Love. Derved maa jeg med Nødvendighed gaa ud fra, at det kan ikke være de Forslag, som man forelagde fra de ærede radikale Medlemmers Side sidste Vinter og nu i Sommer, det kan det umulig være. Jeg har altid kendt den

højtærede Forsvarsminister som en alvorlig Mand, og han maatte jo mildest talt være en stor Spøgefugl, ja, jeg tør maaske sige, at han maatte være i Besiddelse af en Galgenhumor, som jeg aldeles ikke vilde tillægge ham i denne Sag, hvis han ved sine Ord om at pleje og udvikle Forsvarsmagten og om, at vi skulde have et Forsvar, der i de 9 af 10 Tilfælde skulde kunne afslaa et fjendtligt Angreb, hvis han der ved havde tænkt paa de ærede Medlemmers Forslag. Nej, det er en Tanke, vi ganske og aldeles maa afvise, det vilde være en Sprogbrug, som var noget helt nyt og uhørt, hvis man ved at pleje og udvikle den væbnede Magt vilde forstaa det at reducere den til omtrent Halvdelen, reducere baade dens personelle Bestand og dens Budget, dens Virkemidler, dens Raademidler til omtrent Halvdelen, nægte den alt til Forbedring og Modernisering af dens Materiel, nægte den ethvert Støttepunkt for Forsvaret af København mod Søsiden — for man maa jo ikke glemme, at ogsaa Københavns Søbefæstning skulde totalt nedlægges. Man kan jo ikke tænke sig, at der er ment dette med Ordene „at pleje og udvikle“ Hæren. Lige saa lidt kan man tænke sig, at det skulde være at pleje og udvikle Flaaden, at man vil reducere den til nogle smaa og som Kampskibe værdiløse Skibe, vil berøve den ca. 1½ Mill. Kr. af dens aarlige Budget, vil berøve den et hvilket som helst Støttepunkt, da jo dog enhver Flaade, selv i de mindste Lande, har et befæstet Støttepunkt, og endelig vil berøve den Orlogsværftet; det kan ikke være Meningen. Det var jo det, det Forslag gik ud paa, som blev forelagt fra de Radikales Side. Men det kan ikke have været den højtærede Forsvarsministers Mening et Øjeblik at ville forelægge et saadant Forslag og samtidig sige, at han vil pleje og udvikle Flaaden.

Nej, disse Forslag ere ganske bestemt i Modstrid med den højtærede Ministers Udtalelser, og derfor kunne vi have et berettiget Krav paa at faa at vide, hvad det er for Revisionsforslag, Regeringen tænker sig at forelægge, hvis den bliver saaledes styrket ved Valget, at den mener sig kraftig nok dertil. Jeg har ment det nødvendigt at faa en Ende paa den fuldstændige Uklarhed, som raader i denne Sag og ogsaa raader hos Regeringens Tilhængere, hvilket vil ses af den meget ivrige Debat, der føres indenfor radikale Kredse angaaende den højtærede Ministers Udtalelser. Ligeledes er det en stærk Usikkerhed, der raader hos de værdifulde